

இளங்கலை
மாணவர்களுக்குத்
தமிழ் இலக்கணம்
கற்பித்தலில்
ஏற்படும்
சிக்கல்களும்
தீர்வுகளும்

பதிப்பாசிரியர்: முனைவர் த.கீதாஞ்சலி

இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம்
கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
(தேசியக் கருத்தரங்க ஆய்வுக்கோவை)

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் த. கீதாஞ்சலி

உரிமை

ஆசிரியருக்கே

முதற்பதிப்பு

மார்ச், 2020

வெளியீடு

தமிழ்த்துறை, என்.ஜி.எம். கல்லூரி, பொள்ளாச்சி

வடிவமைப்பு, அச்சு

பாலகீதா மீடியா, பொள்ளாச்சி, 99761 44451

பக்கங்கள் : XX + 280 = 300

விலை: ரூ. 300/-

ISBN : 978-93-87009-60-8

பொருளடக்கம்

1. ஐந்தாம் வேற்றுமை - தற்கால மாற்றங்களும்
கற்பித்தல் சிக்கல்களும்
முனைவர் மா. ஆசியாதாரா	1
2. மொழிப்பயிற்சி கற்றல் கற்பித்தல்
முனைவர் சு. அந்தோணி செல்வகுமார்	8
3. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் உள்ள
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
அ. திலிப் ஏங்கல்ஸ்	14
4. தொடர்கள் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் க. தனலட்சுமி	21
5. அடிப்படை இலக்கணம் பயிற்றுவித்தல்
முனைவர் ச. ஈஸ்வரன்	28
6. இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம்
கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும், தீர்வுகளும்
ச. கோகிலாசெல்வி	36
7. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தல் நுட்பங்கள்
ப. ஜார்ஜ்	44
8. தொல்காப்பியத்திற்கு முன் அளபெடையின் வளர்ச்சி
ப. கலைகேசவன்	53
9. தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றலும் கற்பித்தலும்
கா. கணநாதன்	61
10. இலக்கணம் கற்பித்தல்
ப. கார்த்திக்	67

11. இலக்கணக் கல்வி மேன்மைக்குப்
பொருண்மையியலின் துணைமை
முர். ப. கொழந்தசாமி 73
12. வேற்றுமை - கற்பித்தலிலுள்ள
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் சு. லோகிதா 80
13. ஒப்பீட்டு நோக்கில் உளவியலோடு இணைத்து
நன்னூல் கற்பித்தல்
முனைவர் ம. சரவணகுமார் 87
14. நிறுத்தக் குறிகள்
முனைவர் ஆ. மகாலட்சுமி 93
15. இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம்
கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் வெ. நிர்மலா 99
16. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும்
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
அ.நித்யா 107
17. தமிழ் இலக்கணத்தில் எழுத்தும் சொல்லும்
வெ. முருகேஸ்வரி 113
18. மூவிடப்பெயர்களும் நிறுத்தற்குறிகளும்
முனைவர் பே.மகேஸ்வரி 119
19. இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம்
கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் இராஜலட்சுமி 126
20. இளங்கலை மாணவர்களுக்கு இலக்கணம்
கற்பிப்பதில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வும்
அ. இராஜன் ஜான் 133

31. எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்
அ. மகபபூ 218
32. தமிழ் இலக்கண கருத்தொற்றுமைகளும் கற்பித்தலும்
முனைவர் பா. அருள்ஜோதி 228
33. தமிழ் இலக்கணம் கற்றலில் ஏற்படும்
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் ந. ஜெயசுதா 241
34. மயங்கொலிச் சொற்களில் ஏற்படும்
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் இரா. விஷ்ணுப்பிரியா 250
35. தமிழிலக்கண வரலாற்றில் வினா வெழுத்துக்கள்
முனைவர் ந. பிரகாஷ் 257
36. வினைத்தொகை கற்றல் கற்பித்தலில்
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் த. பரமேசுவரி 263
37. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும்
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
வெ. பாரதி 275

31. எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

அ. மகபுபூ

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த்துறை,

என். ஜி. எம். கல்லூரி,

பொள்ளாச்சி.

தமிழ்மொழி சிறந்ததொரு இலக்கண பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதாகும். இலக்கணம் என்பது மொழி அமைப்பை விவரிப்பது. இலக்கணம் காலத்தால் பழமையானது. முற்காலத்தில் இலக்கியம் உடைய மொழிக்கே இலக்கணம் எழுதப்பட்டது. அவ்வாறு இலக்கணம் எழுதியவர்கள் பெரும்பாலும் தாய்மொழிக்கே இலக்கணம் எழுதினர். தமிழிலுள்ள இலக்கணங்களில் காலத்தால் முத்தது தொல்காப்பியம் ஆகும். இத்தகு “அல்கா விழுப்பம் சேர் தொல்காப்பியத்தை ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தமிழ் முனிவர் தொல்காப்பியர் இயற்றினார்”.

தொல்காப்பியம் வடவேங்கடம் தென்குமரி இடையே உள்ள தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் உலக வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் பற்றிய இலக்கண நூலாகும். இது செந்தமிழ் இயற்கை பொருந்திய நிலமாகிய கடல் கொண்ட தென்னாட்டு உடன் தன் கால தமிழகத்தில் காணப்பட்ட முந்து நூல்களையெல்லாம் முறைப்பட கற்றறிந்து எழுதப்பட்டது.

நிலந்தரு திருவின் பாண்டியன் அவையத்து பேரறிஞரான அதங்கோட்டாசான் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. எழுத்து, சொல், பொருள் என பகுத்து பொருளுக்கும் இலக்கணம் கூறிய பெருமை தமிழுக்கு உண்டு. தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்தில் ஆறாவது இயல் மெய்ப்பாட்டியல் ஆகும். இதில் 27 நூற்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வியலில் மெய்ப்பாடுகளின் வகைகள், எண்வகை மெய்ப்பாடுகள், ஐந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள், ஏனை திணைகளான கைக்கிளை, பெருந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள் போன்ற

அவற்றில் இவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாக அமையக் கூடிய எண்வகைமெய்ப்பாட்டையும் அவை தோன்றும் இடமாக ஒவ்வொன்றுக்கும் நான்கு 32 இடங்களை மட்டும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மெய்ப்பாடு என்பதன் விளக்கம்

மெய்யிற்படுதல் மெய்ப்பாடு (EMOTIONAL BEHAVIOUR) ஆகும். 'மெய்' என்பது உடம்பையும் உண்மையையும் குறிக்கும். மெய்யின் கண் தூண்டுதலின் மெய்ப்பாடு ஆய்ந்து என்பார் இளம்பூரணர். மெய்ப்பாடு என்பது பொருட்பாடு. அதாவது, உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோர் ஆற்றான் வெளிப்படுதல் என்பார் பேராசிரியர்.

ஆனால், டாக்டர் சோமசுந்தர பாரதியார், "மெய்ப்பாடு என்பது அக உணர்வுகளை ஆழ்ந்து ஆராயமலே இனிதறியப் புலப்படுத்தும் இயற்புற உடற்குறியாம். உள்ளுணர்வை உரிய இயல்பு உறவால் உள்ளுணர்வை உரிய இயல்புறக்குறியால் புலவர் செய்யுளில் புலப்பட அமைத்தல் வேண்டும் ஆதலின் செய்யுள் உறுப்புகளுள் மெய்ப்பாடு சிறப்பிடம் பெற்றது. அதனை விளக்கும் பகுதி மெய்ப்பாட்டியல்" என்பார்.

“உய்ப்போன் செய்தது காண்போர்க்கு எய்துதல்

மெய்ப்பாடு என்ப மெய்உணர்ந் தோரே” (செயிற்றியம்)

என்பார் செயிற்றியனார்.

மேலே குறிக்கப்பட்ட அச்சம் முதலாவதாக வரும் மெய்ப்பாடுகளையே உளவியலாளர் உள்ளக் கிளர்ச்சிகள் என்பர். 'விறல்' அல்லது 'சத்துவம்' என்பன உடல்நிலை மாறுபாடுகள் (ORGANIC STATES) எனப்படும். சுவைப்பொருள் என்பது தூண்டலை விளைவித்துத் துலங்கலை எழுப்பும் பொருள். நாம் இப்பொருளை நுகருங்கால் நம்மிடையே உண்டாகும் பொறி உணர்வையே உளவியலாளர் 'புலன்காட்சி' (PERCEPTION)

மெய்ப்பாட்டியல் அமைப்பு

எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை ஆகியன எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் என்பதை,

“நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை என்று

அப்பால் எட்டாம் மெய்ப்பாடு என்ப” (மேலது, நூ.3)

மேற்கண்ட நூற்பாவின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஓவ்வொரு மெய்ப்பாடும் தோன்றுவதற்கான நிலைக் கலன்கள் நான்கும் உறமும் போது மெய்ப்பாட்டின் வகை (8432) 32 என்பர். இவற்றில்,

நகை என்பது நிகழ்ச்சியில் பிறப்பது.

அழகை என்பது அவலத்தில் பிறப்பது.

இளிவரல் என்பது இழிப்பிற் பிறப்பது.

மருட்கை என்பது வியப்பில் பிறப்பது.

அச்சம் என்பது அஞ்சத்தகுவனவற்றால் பிறப்பது.

பெருமிதம் என்பது சிருங்காரத்தால் பிறப்பது.

இவற்றுள் வியப்பு என்பதை ‘அற்புதம்’ என்றும், காமம் என்பதை ‘சிருங்காரம்’ என்றும், அகலம் என்பதை ‘கருணை’ என்றும், உருத்திரம் என்பதை ‘வெகுளி’ என்றும், நடுநிலைமை என்பதே ‘மத்திமம்’, ‘சாந்தம்’ என்றும் கூறுவர்.

எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் நிலைக்களன்களும்

நகை

நகை என்ற மெய்ப்பாடு தோன்றுவதற்குரிய நிலைக் கலன்கள் நான்கு என்பதை,

“எள்ளல் இளமை பேதைமை மடன் என்று

உள்ள பட்ட நகை நான்கு என்ப” (மேலது, நூ.4)

என்ற நூற்பா காட்டுகிறது.

எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன், எனப்பட்ட நான்கும் நகை என்ற மெய்ப்பாட்டுக்குரிய பொருள்கள் என்பர் சான்றோர். அதாவது, நகை படு பொருளைக் கண்டபொழுது வரும் புன்முறுவல். அவர் கூறும் சொல்லால் ஏற்படும் நகை எனப்படும் நகையாடல் என்பது நகைப்பிற்குரிய பொருளாகும். மடவோரின் சொல் என்றும், குழந்தைகளின் மழலைச் சொல், இளமை என்றும், நகை நான்கில் அடக்கலாம்.

எள்ளல் பொருளுக்கு உதாரணமாக,

“நகை ஆகின்றே தோழி

மம்மர் நெஞ்சினோன் தொழுது நின்றதுவே”

(அகம், பா. 56)

பரத்தையினது மனைக்குச் செல்லும் பாணன் தலைவி வீடு வரத் தோழி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. இங்கு “நகையா தோழி” என்பதன் வழி எள்ளல் பொருளில் வந்த நகை என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்குச் சான்றாய் அமைகின்றது.

அழுகை

இழிவு, இழவு, அசைவு, வறுமை என்ற நான்கும் அழுகை என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்குரிய நிலைக்களங்களாகும். இதனை,

“இழிவே இழவே அசைவே வறுமை என

விளிவில் கொள்கை அழுகை நான்கே”

(தொல், பொருள், மெய், நூ.5)

- இழிவு என்பது பிறர் தன்னை தாக்குவதால் பிறப்பது.
- இழவு என்பது உயிரை அல்லது பொருளை இழத்தல்.
- அசைவு என்பது தளர்ச்சி அடைதல் சோர்வடைதலால் வருவது.
- வறுமை என்பது ஏழ்மை நிலையில் வருவது.

அதாவது இவ்வழகை என்பது தன்னிடத்து
 உண்டாவதாலும் பிறரிடத்தில் உண்டாவதாலும் பிறக்கும்.
 இக்கவலைக் கூர்ந்த கருணையை 'அவலம்' என்பார்
 செயிற்றியனார்.

இளிவரல்

மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை என்ற நான்கும்
 இளிவரல் என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்குரிய நிலைக்களன்களாகும்.
 இதனை,

“மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு

யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே” (மேலது, நூ.6)

என்ற நூற்பா காட்டுகிறது. இதுவும் தனக்கும் பிறருக்கும் யாரிடம்
 தோன்றினும் இவ்விளிவரல் தோன்றும்.

- மூப்பு என்பது வயதான நிலையிலும்
- பிணி என்பது நோயினாலும்
- வருத்தம் என்பது தன் மீதும் பிறர் மீதும் உள்ள வருத்தமாகவும்
- மென்மை என்பதில் நல்லுறவு வறுமையாலும் ஏற்படும்.

மருட்கை

புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் என்ற நான்கும்
 மருட்கை என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்குரிய நிலைக்களன்களாகும்.
 இதனை,

“புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு

மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே” (மேலது, நூ.7)

என்ற நூற்பா காட்டுகிறது. மருட்கை வியப்பு அவற்றால்
 தோன்றும்.

- புதுமை அதாவது ஒரு புதுமையைப் பார்க்கும் பொழுது
 ஏற்படுகின்ற வியப்பு.

- பெருமை பண்டையப் பொருளை போன்ற பொருந்தும் பொருளைக் கண்டு வியத்தல்.
- சிறுமை மிக நுண்ணிய பொருளை கண்டு வியத்தல்.
- ஆக்கம் ஒன்றின் பரிணாம வளர்ச்சி கண்டு வியத்தல் போன்றவையாகும்.

அச்சம்

அணங்கு விலங்கு தேவர் தம் இறை என்ற நான்கும் அச்சம் என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்குரிய நிலைக்களன்களாகும். இதனை,

“அணங்கே விலங்கே கள்வர் தம் இறை என

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே” (மேலது, நூ.8)

என்ற நூற்பா காட்டுகிறது.

இறை என்பது அரசனைக் குறிக்கும். அணங்கு என்பது தெய்வம். பிணங்கள் சாலா என்றால் மாறுபாடு அமையாத என்ற பொருளில் அமைந்துள்ள விலங்குகளையும் தெய்வங்களையும் அரசனையும் கண்டால் அச்சம் ஏற்படும் என்பதை அறியமுடிகிறது.

பெருமிதம்

பெருமிதம் என்ற மெய்ப்பாடு கல்வி, தறுகண்(வீரம்), புகழ்மை, கொடை, என்ற நான்கு நிலைகளில் தோன்றும் என்பதை தொல்காப்பியர்

“கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடை எனச்

சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே” (மேலது, நூ.9)

சுறும் நூற்பாவின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இந்நான்கும் பிறரை விட ஒருவர் மிகுவதால் பிறக்கும் மகிழ்ச்சி பெருமிதம் ஆகும். பெருமிதம் - தன்னைப் பெரியவனாக நினைத்தல்

“நின்னொடு பாங்கலா வீரர் படை

சிறுகடுமுள் பேரிருள் போல இரிந்து ஓடும்”

(புறப்பொருள் வெண்பாமாலை)

என்ற பாடலின் மூலம் இங்கு தறுகண் (விரம்) பற்றிய பெருமிதமாகும். பெருமிதம் என்பதற்குப் பேராசிரியர் விரம் என்ற பொருள் கொண்டு தறுகண் என்பதற்கு “அஞ்சத்தக்கன கண்ட இடத்து அஞ்சாமை” என்று பொருள் உரைப்பார்.

“வல்லார் முன் சொல்வல்லேன் என்னைப் பிறர் முன்னர்க் கல்லாமை காட்டியவன்” என்பதில் என்னையும் கல்லாமை காட்டினாள் எனத் தன் கல்வி குறித்த பெருமிதம் இங்கு சுட்டப்படுகிறது.

“கழியாக் காதால ராயினுஞ் சான்றோர்

பழியொடு வரூஉம் இன்பம் வெஃகார்” (அகம், பா.112)

என்பதில் புகழைப் பற்றிய பெருமிதம் கூறப்பட்டுள்ளது.

“தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்

. . .

வரையாஈகை உரவோன் மருக” (புறம், பா. 43)

என்பதில் கொடை பற்றிய பெருமிதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதைப் போன்று காமத்திலும் பெருமிதம் பிறக்கும் என்பர்.

வெகுளி

வெகுளி என்பதை கோபம் என்பர். இக்கோபம் உறுப்புறை, குடிக்கோள், அலை, கொலை என்ற நான்கு நிலைகளில் பிறக்கும் என்பதை,

“உறுப்பறை குடிக்கோள் அலை கொலை என்றன

வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே”

(தொல், பொருள், மெய், நூ.10)

தொல்காப்பியம் மேற்கண்டவாறு எடுத்துரைக்கிறது.

உறுப்பறையாவது அங்கங்களை அறுத்தல், குடிகோள் என்பது தனக்குக் கீழ் வாழ்வாரை நலிவுறச் செய்தல், அலை என்பது வைத்துள்ள பொருளை கைப்பற்றுதல் (அடித்தல்) என்ற பொருளில் அமைவது. கொலை என்பது கொள்ளுதல். அதற்கு நிகரான செயலைச் செய்தல். இப்பொருள்கள் நான்கும் தான் பிறரைச் செய்யுங்கால் வெகுளி பிறக்கும். தன்னைப் பிறர் செய்யுங்காலும் வெகுளி பிறக்கும் என்பார் இளம்புரணர்.

உவகை

செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு என்ற நான்கு நிலைகளிலும் உவகை (மகிழ்ச்சி) பிறக்கும் என்பதை,

“செல்வம் புலனே புணர்வுவிளை யாட்டுஎன

அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே.” (மேலது, நூ.11)

என்ற நூற்பாக் காட்டுகிறது. செல்வத்தின் காரணமாகவும் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்றறியும் ஐம்புலன் அறிவாலும் மகளிரொடு புணர்தாலும் சோலையும் ஆறும் புகுந்து விளையாடும் விளையாட்டினாலும் உவகை என்னும் மகிழ்ச்சி பிறக்கும்.

“தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால்

அம்மா அரிவை முயற்கு” (குறள். 1107)

என்பதில் தமது பாத்துண்டற்றால் என்றதனால் செல்வ உவகையும் அரிவை முயற்கு என்றதனால் ‘புணர்வு’ உவகையும் வந்துள்ளதைக் காணலாம் இதேபோன்று பரிபாடலில் வருபுனல்

“வைகை வருபுனல் ஆடல் இனிதுகொல்

செல்வேற்கோ குன்ற நுகர்தல் இனிதுகொல்

நெடுமாடக் கூடல் இயல்பு” (பரிபாடல்)

வருபுனல் ஆடல் என்பதில் புனல் ஆடுவதும் ஒரு விளையாட்டு என்பதை அறிய முடிகின்றது.

மெய்ப்பாடுகள் என்கின்ற பொழுது யாவரும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் என்போம். ஆனால், அவை தோன்றும்

நிலைக்களன்கள் உடன் சேர்த்து அவை 32 ஆக உயர்கிறது. இத்துடன் மெய்ப்பாடுகள் முடிந்தனவா என்றால் இல்லை. இவை அல்லாது தொல்காப்பியர் அகத்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள், புறத்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள் என இன்னும் பல மெய்ப்பாடுகளையும் கூறுகிறார். இது தவிர்த்து பிற மெய்ப்பாடுகள் 32 உள்ளன.

“ஆங்கவை ஒரு பால் ஆகஒரு பாலாக
உடைமை இன்புறல் நடுவுநிலை அருளல்
தன்மை அடக்கம் வரைதல் அன்பு எனாஅக்
கைம்மிகல் நலிதல் சுழ்ச்சி வாழ்த்தல்
நாணல் துஞ்சல் அரற்றக் கனவு எனாஅ
முனிதல் நினைதல் வெருஉதல் மடிமை
கருதல் ஆராய்ச்சி விரைவு உயிர்ப்பு எனாஅக்
கையாறு இடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை
வியர்த்தல் ஐயம் மிகை நடுத்தகு எனாஅ
அவையும் உளவே அவை அலங்கடையே”

(தொல்,பொருள்,மெய்,நூ.72)

என்ற நூற்பா காட்டுகிறது

மெய்ப்பாட்டியலில் உள்ள மெய்ப்பாடுகள்

மெய்ப்பாட்டினை ஒரு நோக்கில் 32 ஆகவும், மற்றொரு நோக்கில் 16 ஆகவும், வேறொரு நோக்கில் 8 ஆகவும் மெய்ப்பாட்டியலின்கண் விளக்கியுள்ளார். இவை அகம், புறம் என்ற இரு திணைகளுக்கும் உரியன. மெய்ப்பாட்டியலைப் போலவே, செய்யுளியலிலும் மெய்ப்பாடு குறித்த செய்திகள் காணப்படுகின்றன. மெய்ப்பாட்டியல் நூற்பாக்களுள் முதல் 13ம் அகம், புறம் கொண்ட இலக்கிய பொதுமை சார்ந்தவை. பின்னர் சுட்டும் 14ம் அகத்திணை சார்ந்தவை.

ஏனைய இரண்டும் (21-22) கைக்கிளை,பெருந்திணை குறித்தவை. பின் களவிற்கும் கற்பிற்கும் இடையேயான

வரைவிற்குரிய மெய்ப்பாடுகள்(23) வரைவிற்குப்பின் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள் (24) எனத் தொடர்கின்றன. இவ்வாறாக மெய்ப்பாடுகள் என்பதில் நாம் அறிந்து கொண்டு கூறுவது எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் மட்டுமே. அவை ஏற்படும் நிலைக்களன்களாக 32 மெய்ப்பாடுகளைக்கூட அறியப்படுவ தில்லை. உடலில் ஏற்படும் அத்தனை அசைவுகளையும் தனித்தனி மெய்ப்பாடுகளாக வெவ்வேறு நிலைகளில் பிரித்து பாகுபடுத்தி கூறியுள்ளார். “அல்கா புகழ் கொண்ட ஒல்காத் தொல்காப்பியர்” இவ்விலக்கண பொக்கிசத்தை முறையாகக் கற்று தெளிவது நம் கடமையாகும்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்!